

ne odpadejo, ampak se na deblu polagoma suše in odgojivajo. Cvetovi so drobni, mnogoštevilni in betičasto nakupičeni; iz cvetov postane pozneje plod. Jedna najznamenitejših in najkoristnejših je kokosova palma (*Cocos nucifera*). To najkoristnejšo izmed vseh palm sadé ljudje po vročih krajih naše zemlje, posebno pa po otocih in bregovih indijskega oceana (v Aziji). Njena prava domovina je Azija, a od tod je prenesena v vse gorke dežele. V Aziji se dobé celi gozdi kokosovih palm, pa jih tudi sadé. Kokosova palma ima 20–50 metrov visoko deblo, ki je šibko, a pri tleh precej debelo. (Denašnja slika vam kaže mlado kokosovo palmo). Ta palma zeló hitro raste in od šestega leta počemši rodi sad. Listi so pérnati in 4–5 metrov dolgi. Izpod listov izrastó veliki cvetni betiči s svojimi cvetnimi tulci. Sad ali plod tega drevesa imenujemo kokosove orehe, ki so jajčasto špičasti in veliki kakor otročja glava; v sredi imajo koščico z vlaknato lupino. Ta koščica ima, dokler še ní popolnoma zrela, v sebi neko hladilno, mleku podobno tekočino, ki se pozneje strdi v mandeljnasto, trdo, v sredi votlo jedro. Kokosova palma cvetè skozi vse leto in nosi vsak mesec 15–25 orehov. Iz sadov se pridobiva kokosovo olje; deblo daje les za stavbe; iz vlaken, ki se dobé iz listov in cvetnih tulcev, spleta se različno pletivo. Iz trdih lupin se delajo čaše in druge posode; iz deblovega soka se prideluje palmo vino, palmo slador, arak (jako dobro in močno žganje) i. t. d.

— ē.

Divji kostanj.

Divji kostanj (Rosskastanje) je doma iz Azije in so ga pred kacimi tristo leti v Evropo presadili. To drevó ima zeló gost vrh, velike, dolgopeceljne liste, in velike v kitah stoječe cvetove, ki so belo-rožni in rumeni. Zares prav zalo drevò, ki nam služi v olepšavo drevoredov, gospoških vrtov in pokopališč. Plod leži v bodečej glacici, ki ima v sebi svitlo rujavo seme (kostanj) z okroglastim, mrko sivim popkom. Divjega kostanja ljudje ne uživajo, ima grenak okus in ga pokladajo le živini. Posušen in zmlet divji kostanj in potlej s krmo pomešan, pravijo, da je dobro zdravilo tacim konjem, ki kašljajo in težko sópejo. Tudi krave dajejo dosti in dobrega mleka, ako se jim poklada sad divjega kostanja. To drevò je v najlepšem cvetji meseca maja. Lés porabijo mizarji in strugarji.

I. T.

Razne stvari.

Drobetine.

(Največja morska globoca (ina) iznaša 8500 metrov v velikem morju (oceannu). Druga največja morska globoca je v atlanskem oceanu, ki ima 7100 metrov globokosti.

(Najznamenitejše reke) v našem cesarstvu so: Dunav, ki pride iz Nemčije ter teče mimo Dunaja po Ogrskem na Turško, — A niža po gorenjem Avstrijskem, — Laba po Českem, — Mura po gorenjem Šürskem, —

Drava po Koroškem in Štirske, — Sava po Kranjskem in Hrvatskem, — Kolpa po kranjsko-hrvatskej meji in po Hrvatskem.

(Največja mesta) na svetu so: v Evropi London; v Afriki Kahir ali Kairo, v Ameriki Rio de Janeiro; v Aziji Peking.

(Kdo je največji posestnik na svetu?) Največji posestnik na svetu je smrt, ker ona ima v vsakej, tudi najmanjšej fari svojo njivo.

(Čudna peresa.) Učeni jezuit Sachini je imel samo dve peresi, s katerima je pisal celih sedem let. — Leon Allatij je imel jedno samo peró, s katerim je pisal celih 40 let. O njem se pripoveduje, da se je bridko razjokal, ko se mu je izgubilo to peró. — A koliko peres porabite dandanes vi, otroci?

Čudno število.

Jaz poznam štirištevilčno število, ki ima naslednje lastnosti:

a. Ako so steješ vse štiri številke, dobiš ravno toliko, kakor da bi prvi dve številki množil (multipliciral) jedno z drugo, in ravno toliko, kolikor obé zadnji številki značite, t. j. prvi dve številki pomnoženi dadó ravno toliko, kolikor zadnji dve značite.

b. Vsota (suma) prve, tretje in četrte številke je ravno tolika, kolikor nam kaže druga številka, a ta druga številka nam kaže polovico dveh zadnjih številk.

c. Ako množiš prvo in zadnjo številko jedno z drugo, dobiš ravno toliko, kakor da bi obé srednji številki sošteval.

d. Ako odsteješ prvo številko od druge, dobiš ravno toliko, kakor da bi tretjo številko sošteval k četrtej.

Zdaj mi pa povédi to čudno štirištevilčno število.

Slovstvene novice.

* „Ljubljanski Zvon“ list za leposlovje in znanstvo stopi z bodočim letom v svoje drugo leto. Ako pogledamo prvi

letnik „Ljubljanskega Zvona“, priznati moramo, da je to izvestno najlepša knjiga v našem domačem slovstvu. Na 790 stranah ima bogat in mnogoličen zaklad leposlovne in znanstvene tvarine, a vrhu tega mu je še vnanja oblika takó krasna in prikupljiva, da snemo ponosni biti Slovenci s tako izvrstnim delom, ki dela veliko čast našemu domačemu slovstvu pri vsakem, bodi si katerem kolizobraženem in v slovstvu dovršenem narodu.

„Ljubljanski Zvon“ izhaja v mesečnih, štiri pole obsežnih zvezkih in stoji za vse leto na krasnem papirju tiskan 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr. Mi ga živo priporočamo vsem domoljubom in prijateljem naše lepe slovenske domovine.

* „Pedagoški letnik.“ Tako se bode zvala knjiga slovenskim učiteljem v pouk in rabo, ki bode z novim letom jela izhajati s sodelovanjem nekaterih slovenskih učiteljev. Naročina stoji 1 gld. in se posilja gospodu Bož. Valenti, nadučitelju v Krškem. Želimo najboljšega uspeha!

* „Mir.“ To je imé novemu časniku, ki bode z novim letom začel izhajati po dvakrat na mesec v Celovci. Izdavatelj in urednik mu je po vseh slovenskih pokrajinah obče znani in mnogocenjini domoljub slovenski gosp. And. Einšpieler. Cena listu je za vse leto 1 gld. Želimo mu naročnikov kakor listja in trave!

Popravek. V zadnjem „Vrtecem“ listu 1881. l. naj si blagovoli vsak popraviti naslednje pogreške: Na 182. strani naj se 15. vrsta bere: Zdaj se vstavi kakor zamakneno, namesto: Zdaj se vstavi kakor bi se zamaknilo. — Na istej strani v 6. vrsti od spodaj naj se popravi beseda „rastel“ v „raslo,“ ker se poteza na listje v naslednjej vrsti, a listje je srednjega spola. Šesta vrsta naj se toraj čita: Res je, da bo raslo, kakor raste itd.

 Kdo se na „Vrtec“ noče ali ne more naročiti, prosimo ga uljudno, da nam prvi list vrne pod istim ovitkom, pod katerim ga je prejel. Druzega ni treba, nego da zapiše na ovitek „Nazaj!“

Ured. „Vrtec“.

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsakega meseca, in stoji za vse leto 2 gl. 60 kr.; za pol leta 1 gl. 30 kr.
Napis: Uredništvo „Vrtec,“ mestni trg, štev. 9 v Ljubljani (Laibach).

Izdatelj, založnik in urednik Ivan Tomšič. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.